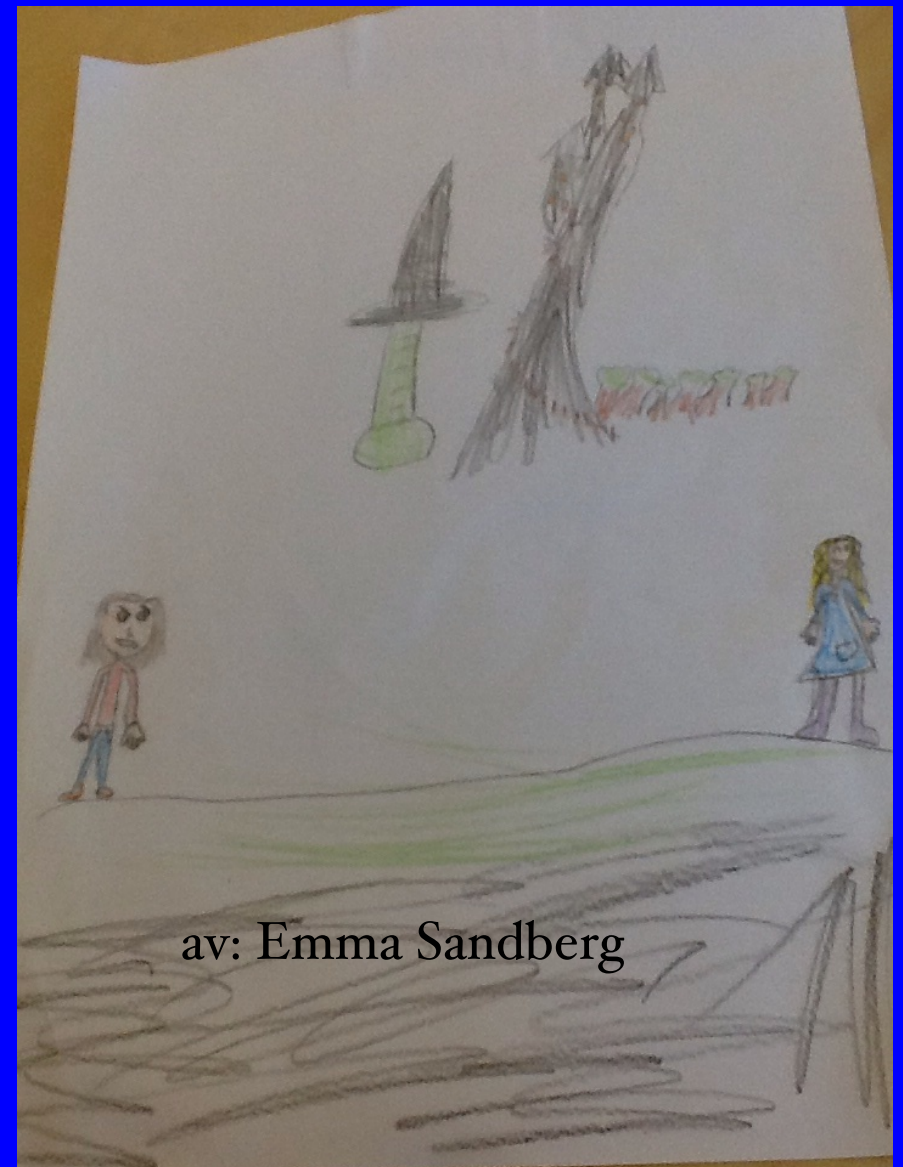

Del:1 i trilogin Sockan och
Rebus äventyr.

Sockans och Rebus äventyr

Prolog

Det finns ett land vars invånare var mycket små. De bygger hus i stora blommor som solrosor. De är ungefär en sten höga och rider på nykelpigor. Landet heter Minionien. Minioniens invånare kallar sig för Minioner. En gång i tiden hette landet Tyran för det styrdes av tyrannen Gorm, den onda trollkarlen. Det var så länge sedan så att nästan alla har glömt den tiden. Då den onda kungen som endast var rädd för att oraklets spådom skule slå in. Det sades att två barn och en vit trollkarl skulle störta honom. Han gjorde allt för att detta inte skulle slå in. Därför slaktade han alla vita trollkarlar och alla barn. Det är det som den här boken kommer handla om.

Kapitel: I Rebus och Sockan.

I hemlighet föds två barn i en grotta och där växte Rebus och Sockan upp. 8 år senare.

- Rebus, sluta knuffas!

- Jag knuffas inte, du vet hur trånga gångar det finns Sockan.

- Alltså Rebus det visste jag, men jag tycker inte om att se hur Gorm behandlar folket.

- Jag förstår Sockan ibland känner jag samma sak.

- Kom då, vi räddar dem då! Kom!

- Lugn, det är livsfarligt att trotsa Gorm.

- Strunt i det, vi packar!

- Okej, jag vet att det är omöjligt att övertala dig när du bestämt dig. Men skyll inte på mig om du dör.

- Sätt fart framåt.

Nästa morgon vaknade Rebus av att Sockan skakade honom. När han tittade upp såg han Sockans ivriga ansikte.

- Kan jag inte sova lite till. Jag har huvudvärk.

- Sömntuta, klockan är redan 5 och förresten sov du på en sten.

- Okej, okej, jag kommer.

Kapitel:2 Träsket

De hade sovit under en taggbuske bredvid träsket.

- Rör på påkarna, träsket nästa.
- Fjanta dig inte Sockan, träsket är en farlig plats.
- Du oroar dig för mycket Rebus, kom igen nu, sätt fart!
- Hur kommer vi över vattnet Sockan?
- Titta en bro, Rebus, jag sa ju att allt ordnar sig.
- Sockan, det är ingen bro.
- Struntprat, svarade Sockan och gick upp på det hon trodde var en bro.
- Kom! Sockan drog med sig Rebus.
- Det är ingen bro det är en KROKODIL! I samma sekund öppnades krokodilens gap!

Det struntade Sockan i, i stället så utnyttjade hon det. Hon tog repet de hade i packningen och satte det runt krokodilens hals.

- Ta plats på krokodilexpressen! skrek hon och red iväg.

När de var på andra sidan tog dom repet och släppte den omskakade krokodilen som lugnt simmade ifrån. Sockan och Rebus fortsatte framåt mot byn de var på väg till.

Stopp! sa Rebus helt plötsligt.

- Vad är det?
- Vi glömde att kungen dödar alla barn.
- Vad skall vi göra då?

- Vet inte, i alla fall inte klampa in bara sådär.
- Jag har en plan, vi kan förklä oss.
- Jag har en bättre ide', varför inte bara gå runt.
- Ok.

Sockan såg besviken ut.

Kapitel: 3 Problem i byn!

De hade gått runt ungefär halva byn innan de såg bergets kalla vägg av sten.

- Skit också, suckade Rebus när hans plan gick i lås.
- Ha ha ha! Sockans skratt ekade.

- Vad är det? frågade Rebus förvånat.

- Du sa att jag aldrig tänkte mig för! Men vad gör du, ja vad gör du? DU tvingar ut oss att gå runt byn, men (UTAN) att tänka dig för! sa Sockan i en ton som lät kaxig och lite som om hon halvt sjöng.

- Ja jag förstår.

- Har du verkligen det? Din fula, feta gris. Nu sjöng hon verkligen.

- SLUTA! Skrek Rebus som var trött på att bli förolämpad av sin syster. Jag vet att jag gjorde ett mistag, men se det från den ljusa sidan, nu får vi klä ut oss.

- Det har du rätt i. Rebus viste att när Sockan lät så var det (KATASTROF).

- Se så, sätt fart! Sockan lät entusiastisk.

Något senare var de framme vid byns port igen. Sockan hade nämligen manat på Rebus ordentligt.

- Okej, vad är din plan, Sockan?

- Enkelt, vi klär ut oss till en vuxen och poff, pang, klara.

Sokan tog fram allt de behövde ur ryggsäcken.

Sokans plan:

1. Sockan sätter sig på Rebus axlar.

2. Sockan sätter på sig en lång rock med knappar.

3. De knäpper knapparna så bara Sockans ansikte syns.

4. Rebus ser genom ett hål mellan två knappar.

5. Rebus tar de obemärkta genom byn.

Barnen hade kommit till ungefär mitten av byn iförda Sockans kostym och allt skulle gå bra om bara ingen stött till dem. Rebus tappade

balansen och föll, dräkten flög av och de blev upptäckta. Byborna började jaga dem och de sprang. Det ända ljud mer än bybornas upphetsade skrik var att Sockan muttrade:
- Där försvann den kostymen.

Kapitel:4 Tur var det.

Det var nätt och jämnt att de kom undan. Enda anledningen var att Rebus snabbt drog in Sockan bakom ett klippblock så när byborna kom hittade de inte. Efter ett tag gav de upp så barnen kunde krypa ut.

- Det var tur, sa Sockan.

- Ja tur var det, svarade Rebus lite otydligt.

-Vad är det? frågade Sockan.

-TITTA! utropade Rebus som svar.

Sockan vände sig om och såg till sin fasa en stor älghov ovanför sig. (De är lika små som gruskorn, fast inte lika hårda.) Det var nätt och jämt att de hann springa bort från sitt gömställe innan de blev krossade.

-Okej, vart ska vi nu? frågade Sockan som visste att Rebus nästan visste var varenda plats låg och hur man kom dit.

-Dit, sa Rebus och pekade mot en skog som låg vid berget.

Kapitel:4 Skogen.

De hade gått en bra bit in i skogen. Sockan hade klagat hela vägen på att hon var hungrig och nu hade Rebus gett med sig. De satt i en liten glänta och mumsade på lite bröd. Plötsigt ryckte Rebus till.

- Vad var det? sa han.

- Vad menar du fis-gris? sa Sockan som kände för att retas lite.

- Hörde du inte?

- Vad då, allt jag vet är att bullarna smakar gott, sa Sockan med munnen full.

- Där var det igen!

Den här gången kunde inte ens Sockan undgå att höra det gläfsande ljudet som skrämt Rebus.

- Vet du Sockan, sa Rebus i en darrande ton.

- Vet vad då? Den här gången glömde Sockan att låta självsäker.

- Det finns vargar här!

Vargens gula ögon lyste när den klev ut ur dess gömställe. Vargen var så utsvulten att den kunde äta vad som helst.

Kapitel:5 SPRING!

- SPRING! skrek Rebus.

Sockan sprang allt vad hon kunde iväg från den utsvultna vargen. Till slut var de ute ur skogen. Men de kunde inte stanna än, för vargen var efter dem! Utan att tänka sig för sprang de upp för den slingrande trappan som ledde upp till Gorms slott. De sprang upp och in genom den konstigt nog öppna dörren som stängdes mitt framför nosen på vargen.

- Ha ha ha! Gorms ekande skratt lät fruktansvärt.

- Vad gör du här? sa Rebus i en hjältemodig ton.

- Vad jag gör här? Jo, jag bor här. Jag och skulle vilja ställa samma fråga till dig. Min plan var simpel jag skulle lura hit dig och döda dig här. Gorm lät kaxig.

- Men det ska du ej! Rebus drog fram ett svärd ur sitt bälte.

De började slåss, Rebus svärd mot Gorms trollstav. Rebus slogs för sitt liv, men Gorm var övermäktig. Sockan som gått åt sidan för att de bara hade ett svärd kom nu till undsättning. Hon sparkade Gorm i ansiktet så han tappade sin stav. De hoppade upp på honom och band honom.

Kapitel:6 Slut.

Vägen tillbaka till byn var rätt enkel och när de kom dit hyllades de som hjältar. De hade en stor fest och slängde ner Gorm för evighetens klippa som är en klippa utan botten. Där slängde de ner honom med hans stav. Slut.